

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Naast liefde – een teken van waar discipelschap

Ouderling Michael B. Strong
van de Zeventig

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emulation of the Savior’s character is at the heart of

Het werkelijke doel van discipelschap is letterlijk als Jezus Christus worden.

President Russell M. Nelson heeft ons onlangs aangemoedigd om ‘ons discipelschap onze hoogste prioriteit te maken.’ Door die krachtige aanmoediging ben ik dieper over mijn discipelschap van Jezus Christus gaan nadenken.

Discipelschap is doelbewust

Een discipel is iemands volgeling of leerling. Discipelen zijn ‘leerlingen’ die er hun leven lang naar streven om meer op hun leermeester te gaan lijken. Discipel van Jezus Christus zijn, houdt daarom meer in dan alleen maar in zijn leringen geloven. Het houdt zelfs meer in dan zijn goddelijke aard erkennen en Hem als onze Heiland en Verlosser aanvaarden, hoe belangrijk dat ook is.

President Dallin H. Oaks heeft uitgelegd: ‘Christus volgen is geen oppervlakkige of gelegheids-bezigheid. Het vergt onze voortdurende inzet en is een levenswijze die we altijd en overal moeten nastreven.’ Discipelschap is een doelbewuste keuze, zodat we door het zoenoffer en de instaatstellende kracht van de Heiland getransformeerd kunnen worden. Het werkelijke doel van discipelschap is letterlijk als Jezus Christus worden, zelfs tot het punt waarop we ‘zijn beeld in [ons] gelaat ontvangen.’

Als discipelen van de Heer moeten we dagelijks bewust zijn gedachten en daden imiteren, zoals zijn gehoorzaamheid, nederigheid en geduld. Als we die eigenschappen geleidelijk aan in ons eigen karakter integreren, worden we deelgenoot van zijn ‘goddelijke natuur.’ Deze navolging van het karakter van de Heiland is de kern van

worshipping Him. As President Nelson taught, “Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus.”

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, “[we] are nothing.” Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without “charity, [we] can do nothing.”

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

“A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

“By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.”

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that “charity, like faith, leads to action.” Indeed, charity may be described as “love in action.” This description provides great insight into the summary statement of the Savior’s life—He “went about doing good.”

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little

onze aanbidding. President Nelson heeft gezegd: ‘De beste manier om Jezus echt te vereren, is Hem na te volgen.’

Het teken van waar discipelschap

Van alle goddelijke eigenschappen van Jezus Christus die we moeten evenaren, is er één superieur die alle andere omvat. Die eigenschap is zijn reine liefde, ofwel naastenliefde. Zowel de profeet Mormon als de apostel Paulus herinneren ons eraan dat we ‘niets’ zijn als we geen naastenliefde hebben. En in de openbaring aan de profeet Joseph Smith staat: zonder naastenliefde ‘kunt u niets doen’.

De Heiland definieerde liefde als een teken waaraan zijn ware discipelen herkend zouden worden. Hij zei:

‘Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.

‘Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.’

Naastenliefde is een breed begrip dat soms moeilijk te definiëren is, maar duidelijk waargenomen wordt door iedereen die erdoor geraakt wordt. In Predik mijn evangelium staat: ‘Naastenliefde leidt, net als geloof, tot actie.’ Naastenliefde kan beschreven worden als ‘liefde in actie’. Deze beschrijving biedt veel inzicht in de samenvattende verklaring van het leven van de Heiland, die ‘het land doorgaan is, terwijl Hij goeddeed’.

Als volgelingen van Jezus Christus moeten wij proberen om de manier waarop onze Meester zijn reine liefde voor anderen toonde na te volgen. Hoewel de Heiland op veel manieren naastenliefde toont, wil ik de aandacht vestigen op drie specifieke patronen van zijn naastenliefde die duidelijk in zijn ware discipelen waarneembaar zijn.

Naastenliefde is mededogen tonen

Ten eerste toonde de Heiland naastenliefde door zijn mededogen. Tijdens zijn bediening onder de Nephieten, zoals opgetekend in het Boek van Mormon, nodigde de Heer de mensen uit om naar huis terug te keren en na te denken over alles wat Hij had onderwezen en zich voor te bereiden op zijn terugkeer de volgende dag. In het verslag staat vervolgens:

‘Zij [waren] in tranen en [keken] Hem gestadig aan alsof zij Hem wilden vragen nog wat

longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that seeks to alleviate suffering. Filled with compassion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was “moved with compassion.”

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple's act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, “One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people.”

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with

langer bij hen te blijven.

‘En Hij zei tot hen: Zie, mijn binnenste is vervuld met medelijden met u.’

Medelijden of mededogen is het deel van naastenliefde dat lijden probeert te verlichten. Vol mededogen genas de Heer de zieken en bezochten onder de mensen. Vervolgens zegende Hij hun kinderen terwijl engelen uit de hemel neerdaalden en ze omringden. Hij verrichtte deze tedere, liefdevolle handelingen, en nog veel meer, omdat Hij ‘met ontferming bewogen’ was.

Als jonge zendeling in Zuid-Amerika heb ik veel aan het mededogen van een dierbare vriend gehad. Toen ik op een avond met mijn collega naar het huis van onze zendingspresident reed, verscheen er plotseling een jongeman op een fiets voor de auto. Het gebeurde zo snel dat ik hem niet kon ontwijken. Helaas kwam deze jongeman door de aanrijding om het leven. Ik was diepbedroefd over het verlies van zijn leven. Doodsbang en in shock door de vreselijke realiteit van wat er net was gebeurd, werd ik gearresteerd en in de gevangenis gezet. Ik heb me nog nooit zo bang en alleen gevoeld. Ik was vol wanhoop en angst dat ik voor de rest van mijn leven in de gevangenis zou zitten.

Een medezending, ouderling Brian Kochevar, hoorde van het ongeluk en had mededogen. Hij kwam naar de gevangenis en smeekte de agenten of hij bij me in de cel mocht blijven zodat ik niet alleen zou zijn. Wonder boven wonder gingen ze akkoord. Tot op de dag van vandaag ben ik bijzonder dankbaar voor de daad van christelijke liefde van deze discipel, die me kalmeerde en troostte tijdens mijn grootste moment van nood. Zijn liefdevolle mededogen was een duidelijk teken van zijn discipelschap. President Nelson heeft gezegd: ‘Een van de dingen waaraan je vrij eenvoudig een ware volgeling van Jezus Christus herkent, is hoe barmhartig die persoon anderen bejagent.’

Naastenliefde is onuitgesproken behoeften vervullen

Een ander voorbeeld van de manier waarop de Heiland zijn liefde toont, is hoe Hij aandacht heeft voor de onuitgesproken behoeften van anderen en deze vervult. De Heer richtte de man op die al 38 jaar verlamd was en niemand had om hem te helpen. Hij genas hem en moedigde hem aan om rechtvaardig te leven. Hij bood de vrouw die op overspel was betrapt hoop en troost, en

paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings challenging for my wife, Cristin, who had to manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior's perfect love is focused on enabling all of God's children to fulfill our divine potential that we may "partake of his salvation, and the power of his redemption." As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests

veroordeelde haar niet. De Heer schonk vergeving van zonden aan de verlamde man die door het dak werd neergelaten, niet alleen lichamelijke genezing.

Toen ik bisschop was, was het voor mijn vrouw, Cristin, moeilijk om onze zes kleine kinderen tijdens de avondmaalsdienst rustig te houden terwijl ik op het podium zat. Je kunt je voorstellen dat onze kinderen vaak niet zo eerbiedig waren. Twee leden van onze wijk, John en Debbie Benich, zagen dat ze het moeilijk had en gingen elke zondag bij haar zitten om te helpen. Ze zetten die liefdedaad jarenlang voort en werden surrogaat-grootouders voor onze kinderen. Net als de Heer hadden deze discipelen de onuitgesproken behoefte opgemerkt en ze handelden in liefde – een opvallend kenmerk van hun discipelschap.

Naast liefde is anderen op het verbondspad helpen

Ten slotte is de volmaakte liefde van de Heiland erop gericht om al Gods kinderen in staat te stellen hun goddelijk potentieel te vervullen, zodat we kunnen deelnemen aan 'zijn heil en de kracht van zijn verlossing'. Wanneer we meer op onze Meester gaan lijken, neemt ons verlangen om onze broeders en zusters op het verbondspad te helpen op natuurlijke wijze toe.

We kunnen mensen opbeuren die zich beledigd of vergeten voelen en vriendschap met ze sluiten; zorgen dat mensen die nieuw zijn in onze wijk of gemeente zich welkom voelen; en vrienden uitnodigen om samen met ons naar de avondmaalsdienst te gaan – misschien deze komende Pasen. Er zijn talrijke manieren om anderen aan te moedigen en bij te staan in hun vooruitgang als we bewust en onder gebed de hulp van de hemel zoeken zodat we ogen hebben om te zien en een hart om te voelen hoe Jezus Christus hen ziet en voelt.

Als we anderen op het verbondspad helpen, kan dat de vorm van ongebruikelijk dienstbetoon aannemen. Tijdens mijn huidige taak op de Filipijnen hoorde ik bijvoorbeeld over de familie Agamata. Ze hadden zich in 2023 laten dopen, waarna ze enthousiast een datum hadden gesteld om als gezin in de nabijgelegen Urdaneta tempel (Filipijnen) te worden verzegeld. Maar vlak voor die datum werd het gebied door verscheidene tyfoons getroffen. Broeder Agamata was als rijstboer niet in staat om tijdens die zware stormen

finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Cauilan observed that “[the Agamatas’] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!”

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that “God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee.”

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson's invitation to prioritize our discipleship. May we “pray unto the Father with all the energy of heart” to “be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him” because we will carry a sign of true discipleship, which is “charity ... the pure love of Christ.”

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

zijn gewassen te planten. Toen de stormen eindelijk voorbij waren, moest hij snel de rijst planten terwijl de grond doordrenkt was – ideale omstandigheden om te planten. Helaas zou de afspraak in de tempel moeten worden uitgesteld.

Twee discipelen, ouderling en zuster Cauilan, en drie jonge zendelingen hoorden van de moeilijkheden van de familie Agamata en boden hulp aan, hoewel ze geen landbouwwerfing hadden. Ploeterend onder de brandende zon, hielpen ze met het planten van de zaailingen, zodat de Agamata's hun werk konden afmaken en hun tempelverzegeling zoals gepland kon doorgaan. Ouderling Cauilan zag dat ‘het gelaat [van de Agamata's] straalde toen ze in witte kleding in het huis des Heren verschenen. De vreugde die we voelden bij het bedienen van dit ene gezin is ongeëvenaard!’

De Agamata's ondervinden nu de rijke zegeningen van hun verzegeling als eeuwig gezin omdat enkele medediscipelen die vervuld waren van naastenliefde – een teken van hun discipelschap – vastbesloten waren om hun broeders en zusters op het verbondspad vooruit te helpen.

Broeders en zusters, het discipelschap van Jezus Christus is de enige manier om eeuwig geluk te ontvangen. Het is een pad vol bewuste en doelgerichte daden van liefde voor anderen. Hoewel het pad van discipelschap moeilijk en uitdagend kan zijn, en hoewel we soms worstelen en tekortschieten, kunnen we troost putten uit het feit dat God aan ons denkt en ons wil helpen, telkens als we ons best doen. Jesaja herinnert ons eraan dat ‘God [onze] rechterhand vastgrijpt en [...] zegt: Wees niet bevreesd, Ik help u.’

Met deze geruststelling van onze hemelse Vader in gedachten, bid ik oprecht dat wij de uitnodiging van president Nelson zullen aannemen om ons discipelschap prioriteit te geven. Mogen wij met alle kracht van ons hart ‘tot de Vader bidden’ zodat we ‘met die liefde – die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus – vervuld [zullen] zijn, opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen een teken van waar discipelschap dragen, namelijk ‘naastenliefde [...] de reine liefde van Christus.’

Ik getuig dat Jezus Christus onze levende en glorierijke Heiland, Verlosser, Voorbeeld en Vriend is. In de naam van Jezus Christus. Amen.